

Door de Linnerweerd...

Door Leo Koster

Op dinsdag 4 augustus 2026 start ik rond 10.30 uur vanaf de parkeerplaats bij het zwembad Weerderhof te Linne. Dit zwembad is in 1952 met de hand uitgegraven en gevuld met Maaswater. Nu wordt het gerund door vrijwilligers.

Achter me op een verhoging de uit bakstenen opgebouwde neo-romaanse Sint Martinuskerk uit 1897. Rechts van de parkeerplaats sinds 1991 het fraaie Sjuttershoes van de Schutterij St. Martinus uit 1907.

Ik wandel richting de brug over de Vlootbeek, eerst even voor de brug, via een klaphekje, naar een oud infobord van Waterschap Roer en Overmaas met informatie over de nieuw ingerichte- en historische loop van de Vlootbeek. Ik wandel weer terug, de Vlootbeek staat geheel droog. Hier staat één van de 17 bezinnings-plekken van de Stichting Leef Linne. *“Noe 'ns wie 't huuërtj, den weer 'ns d'r naeve. Ónger dit brökske sjtruimt water wie 't laeve. Hōb d'r leef, haol d'r deep aom, bōn d'r veur aeve intens blie. Veur se 't wèts, is 't ouch weer veurbie. Wienieë woors doe veur de lèste kieër intens blie”?*

Langs het Heistervoetpad een Sint Jacobsschelp voor de pelgrimsroute naar Santiago de Compostella. Ik wandel door een uiterwaardenlandschap en door fraaie hagen met hier en daar een bloeiende haagwinde. In de berm onder meer bloeiend zilverschoon. Een doornappel met een eivormige- en gestekelde doosvrucht. Ik wandel langs enkele boerderijen, hier vindt ook nieuwbouw plaats. Tegen enkele bomen zijn kastjes geplaatst voor vleermuizen. Ik wandel verder langs de buitenkant van kasteel Heysterum. Rond het kasteel ziet het er ruig uit. Op de t-splitsing naar links, de Weerderweg. Links op de stenen van een duiker een aandenken; “Moed, wanhoop en rust”, hier vond een tragisch ongeval plaats. Op 9 januari 2011 probeerde de 52-jarige Maasbrachtenaar, Paul van der Vorst zijn hond Haico te redden die te water was geraakt in het verlengde van de Oude Maas. Paul is de hond achterna gesprongen, doch door de sterke stroming werd Paul meegesleurd en verdronk. Zijn zoon heeft nog geprobeerd hem uit het water te halen. Haico werd wel gered.

Ik wandel verder door een Beukenlaan, ik hoor de grote bonte specht. Voor de brug over de Vlootbeek wandel ik de Karkolkweg in. Ik hoor de winterkoning en in de droge Vlootbeek ligt een beverdam. Tegen de bomen heel veel klimop. Aan de overkant van de beek groeit de sneeuwbes. Ik ga van de weg af en wandel verder pal langs de Vlootbeek, dit wandelpad is totaal niet bijgehouden. Weer een beverdam, achter dit dammetje is wel water blijven staan, dit was in het verleden een zandvang, ik stoor een blauwe reiger. Ik noteer de “lach” van de groene specht. In en langs het water van de Vlootbeek groeit de egelskop. Een fladderende atalanta, het koninginnekruid staat te pronken met roze bloemhoofdjes. Grote klis groeit tot borsthoogte, ik wandel een stukje langs de Krombeek. Op de dwarsweg ga ik links en laat de Verbindingsweg rechts liggen. De Gelderse roos met rode bessen en veel Amerikaanse vogelkers. Ik hoor de holenduif en de boomklever. Ik heb zicht op de twee koeltorens van de Clauscentrale, gebouwd tussen 1970-1975. Aan de kardinaalsmuts hangen rozerode-, vier- of vijfhoekige doosvruchten. Een distelvlinder. In de berm de wilde cichorei met haar blauwe bloemen. Bij een hoog talud ga ik naar links, ik kom bij het bruggetje over de Vlootbeek, geen water te bekennen. Over de houten brug het eerste paadje links, ik wandel het boscomplex in. Ik zie een wat grotere vlinder waarbij het rood van de achtervleugels opvalt. De vlinder gaat tegen een blaadje van de klimop zitten, in

de driehoekige vorm is een lijnenspel zichtbaar van crèmekleurige strepen. Het is de nog steeds zeldzame Spaanse vlag. Nooit eerder deze dagactieve nachtvlinder hier gezien. Prachtige beuken en populieren sieren dit Bethulabos tussen stuifduinen. De zang van de roodborst. Omgevallen bomen blokkeren het pad, ik moet terug.

Hier in de directe omgeving heeft Villa Bethula gelegen.

Rond 1890 werd hier voor Rosa Janssens-Magnée van kasteel te Horn, weduwe van de burgemeester van Linne, George Janssens en haar dochter Clothilde Janssens deze villa gebouwd. Rosa stierf in 1914, Clothilde, juffrouw Clotje, bleef in de villa wonen tot haar dood. Van 1942-1944 werd in deze villa mensen gehuisvest die geen onderdak hadden. Op 1-1-1945 was de villa het hoofdkwartier van de 1ste Britse Commandobrigade tijdens de Operatie Blackcock. Op 24-01-1945 werd de villa tijdens de bevrijding zwaar beschadigd en onbewoonbaar. Omstreeks 1970 vond de sloop van de villa plaats. Een foto van de villa uit 1918 laat de achterzijde zien, een vier etages tellende villa, misschien was er ook nog wel een kelder.

Ik wandel verder langs een maisveld, wandel door het bos en kom uit op Oeveren en wandel naar links. Ik wandel over de brug over de Vlootbeek en wandel een klein stukje dubbel. Ik kom bij kasteel Heysterum, iets meer over dit kasteel. Een Amsterdamse koopman liet in de 18e eeuw op fundamente van een verdwenen Middeleeuwse burcht/jachtslot Huys Heysterum met één toren bouwen. In 1789 was ze klaar. De familie Van Tienen kocht in 1995 dit kasteel. De voormalige links gelegen boerderij en de rechter toren dateren uit 1760.

In 1887 ontwierp Pierre Cuypers een tweede toren die hoger was met later een aangebrachte bovenbouw met 4 kleine zijtorentjes. Beide torens werden met elkaar verbonden door de huidige voorgevel. Een dakruitertje met windvaan en het jaartal 1789 staat in het midden van de voorgevel. Rechts, naast de oprijlaan naar het kasteel, tussen vijf lindebomen een bakstenen piëta kapel; dit tussen 1890 en 1900 en in het vierkant gebouwde bakstenen kapelletje heeft een cementen dak met daarop een ijzeren kruisje: kruis van Lotharingen met twee horizontale kruisen, de bovenste balk korter, met een gestekelde cirkel met daar binnenin een kroon en 'n.m.m.', het monogram van Maria. Aan de onderzijde zijn dichte, vierkante en teruggezette nissen aangebracht. In het kapelletje Maria met Christus, brandende theelichtjes, steentjes, foto's, gedichten.

In 2025 heeft de heer Broshuis, eigenaar van Kasteel Heysterum, IVN Roermond e.o. benaderd met de vraag of de bomen op het landgoed in kaart en op naam gebracht konden worden. Het verzoek is in de plantenwerkgroep van IVN Roermond e.o. besproken. Giel Sniedt, lid van deze werkgroep, heeft deze taak op zich genomen. Giel heeft een uitgebreide- en tijdrovende inventarisatie van bomen en overige begroeiing uitgevoerd alsmede een advies en conclusies gegeven.

Via de Breeweg wandel ik langs beuken, bij Ploegshof ga ik schuin naar rechts terug, Kerkweg. Ik steek de Steegweg over en via Weerd wandel ik langs Ravenburg. Ravenhof, Ravensberg, Ravenborgh, deze namen hebben te maken met de familie Rave uit Amby. Omstreeks 1638 stond hier Huis Ravenborgh. Het huidige landgoed/buitenplaats van Maaslandse bouwstijl dateert uit 1825. De raamopeningen zijn voorzien van Naamse hardsteen, ze werd in 1880 verwoest door de Maas. Bewoners: onder meer George Janssens (1822-1867) in 1857 getrouwd met Octave Magnee (1833-1914), uit dit huwelijk onder meer Clothilde Janssens (1858-1938).

Tegen een plataan een afbeelding van Maria met kindje Jezus. Hier weer een bezinningsplek.
*Sjtatig kesjtieël, door bóngerde ómhuldj. Idder jaor opnuuj zeen dien sjure gevuldj. Riepe vruchte
van rieke gróndj haoje kesjtieëlhieër en ós gezóndj. Wo plöks doe iddere daag dien vruchte van?*

Ik wandel verder over het Weerdervoetpad. Ik wandel langs laagstam boomgaarden die aan één kant beschermd worden door een hoge zwarte elzenhaag. Aan de andere kant was vroeger ook een perceel met laagstam fruitbomen, nu een aardappelveld. Ik wandel verder langs een zonnebloemenveld met onder meer korenbloem, klapproos, dille, phacelia en kaardenbollen, een eldorado voor vogels. Vlak voor ik bij de auto ben, zie ik zeven naar thermiek zoekende ooievaars die in de Lus van Linne de nacht hebben doorgebracht in de blauwe reigerkolonie.